



**COLLATIO-||NVM SACRARVM|| LIBRI VIII.|| Tilmanni
Bredenbachij S. Th. D.||**

Bredenbach, Tilman

Coloniae Agrippinae, 1592

VD16 B 7378

7. De Ruperto Abate Tuiti[en]si, qui à B. Maria precibus impetrauit docile
ingenium, & diuinorum intelligentiam.
-

[urn:nbn:de:hbz:466:1-65002](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-65002)

CRAR.
um coniect
um sensit, a
& vchement
odō camere
marum in
n hinc ab
uparet, ad
m. eft, ve
ni gratia
ad virginis
omnium in
cūs historie
e Ecclesia di
Toletanum, c
Hildegardis
re diuinorum
Idelphonse
, vir non m
sed etiam s
uique suo
ostigauit,
episcopus
, & in M
dicāda p
eius mons
do manū
conis libenter extollit, præsertim si commen

LIBER II.

243

tis comitantibus ad altare progrederetur, (mi-
tum dictu) sacro sanctam Virginem sibi appa-
rentem habuit, & in Episcopali cathedra se-
denter vidit, sibiique blandè loquentem au-
diuit, sed & vestem sacram, velut diuinæ gra-
tia & fauoris singularis pignus & obsidem,
qua in facienda re diuina uteretur, sibi ab illa
donatam accepit. Res per totam nota Hispa-
niam.

Roww Canifius ibidem ex Ioanne Trithemio de Mo-
nasterio Hirsaugensi, de Ruperto Abbe Tui-
tiensi, qui à B. Maria precibus impetravit docile
ingenium & diuinorum intelligentiam.

CAP. VII.

R Vpertus Abbas Tuitiensis Germanus,
cum primum in ingenio se tardum &
adsera discenda parum idoneum cerneret, o-
pem sacrae virginis singulari studio implora-
vit, ut hanc naturæ difficultatem superare, ac
felices in sacris literis progressus facere pos-
set. Cui Virgo mater nocte apparens promit-
tit & præstat, quod ille tantoperè cupiebat,
tate excellenti deinde gratia scientiaque illu-
stratus, ut inter Germanos Theologos emi-
nuerit, & similem ætas illa non tulerit, qui &
viam & mortuus multis claruit miraculis, sic
ne Trithemius aperte testatur. Nec ingratus
ille suisse videtur virginis, quam in suis monu-
tarios

L 2

244 COLLATION. SACRAR.
tarioris eius in cantica, & opus de diuinis of-
cijs consulamus.

Pet. Canisius ibidem, citans Marsilium Ficinum
3. de relig. Christiana cap. 10. De dubiis homi-
bus Anconae per Deiparam mirabiliter & inge-
restiuis.

CAP. VIII.

A Vdiui equidem, inquit Marsilius, no-
nulla nostris s̄eculis, atque etiam in v-
nostra Florentina mirabilia cōtigisse, sed que-
dam occultiora. Illud certè multis hominibus,
millibus, qui & viderunt, & adhuc vivuntur
1470. manifestissimum, quod Anconæ anno Domini
factum, à multis fide dignis asser-
mus. Puella quædam propter pestilenciam qua-
dam neruorum contractionem, à pueris
cunabulis, gradiendo natibus pro cruce
vtebatur. Præterea Bidellus Florentinus pro-
pt̄r faucium pectorisq; contusionem, mane-
annos loqui nihil potuit. Ambo cùm D. Ma-
riæ codem in loco suppliciter se commu-
sent, sani prorsus euaserūt. Omni populo me-
tis annis noti erāt infirmi, & postea iam ce-
tuor continuè omni populo sani.

Nicephorus. Callist. lib. 14. cap. 36. hister. Eccl.
retici & Mariomastigis p̄nus, ac dñs n-
se.